

Een piemel filmen is in mijn optiek geen kunst, Kirac

By Lale Gul · Het Parool · 2 min

[View Original](#)

De afgelopen dagen was er veel ophef over de film *Honeypot* van kunstenaarscollectief Kirac, Keeping It Real Art Critics. Kirac staat erom bekend altijd te schuren, pijn te doen en commotie te veroorzaken. Er was zelfs een protestmars maandag: gemaskerde demonstranten van initiatief Geen Podium ageerden tegen de verheerlijking van verkrachtingscultuur, omdat gevallen kunstenaar Julian A. bij de première van de film op een paard werd onthaald, terwijl hij wordt verdacht van seksueel misbruik. Maar waar het op Twitter vooral over ging, was de ongemakkelijke rol van Sid Lukkassen in de film, FVD-filosoof en onderzoeker bij het Europees Parlement.

Wat was er nou aan de hand: in de film wil een 'linkse' vrouw weten hoe het voelt om seks te hebben met een rechts-conservatieve man. Voor de camera. Waarom in godsnaam, vraag je je af, maar goed; Lukkassen gaf zichzelf ervoor op, maar kreeg tijdens de opnames enorme spijt.

Ik heb de film niet gezien, omdat ik het niet bijster interessant vond om te kijken naar een naakte Lukkassen. Daarnaast is het een beetje te triest allemaal, wetende dat Lukkassen huilend aan de telefoon heeft gehangen bij veel mensen en uit schaamte heeft moeten

‘onderduiken’ in het buitenland. Maar ik heb wel lang na moeten denken welke stelling ik in moest nemen in deze kwestie: heeft Kirac de vrijheid om iets uit te zenden omdat Lukkassen van tevoren toestemming heeft gegeven óf is de film grensoverschrijdend en beschamend voor wie dan ook en had hij ethisch gezien niet uitgebracht moeten worden? Moeilijk.

Mijn hoofd zou het eerste kiezen, maar mijn gevoel het tweede, als ik mezelf in Lukkassen verplaats. Moet u zich voorstellen dat het bij mij was gebeurd: zou u mijn columns, optredens en boeken nog net zo serieus nemen? Bijna iedere volwassene duikt regelmatig het bed met in met iemand, maar op het moment dat daar een camera op zit en dit publiekelijk vertoond wordt, kan je leven en je carrière voorbij zijn. Ik ben vaak vies van moreel oordelen en het vingertje van ‘je mag dit niet’, maar dit is zó ingrijpend voor iemands profiel, functioneren en verdere bestaan. En het is ook niet met een belangrijk doel; het filmen van een piemel is in mijn optiek geen kunst.

Zelf zou ik als Kirac zijnde mezelf niet meer in de spiegel kunnen aankijken. Je zet iemand voor lul op een manier die je niemand toewenst.

Printed with from Pocket